

[Hans Hækkerup]

problemer. Det er vi til hver en tid parat til at drøfte med ministeren, hvis han ellers har lyst til at tale med Socialdemokratiet og vil høre på vores råd.

Jeg vil også godt sige til ministeren, som citerede en artikel af hr. Hjortnæs, at alle medlemmer af den socialdemokratiske gruppe er enige i, at en minister skal administrere i overensstemmelse med Folketingets flertal – hverken mere eller mindre, hr. minister.

Så var det, som om ministeren spurgte, hvordan jeg kunne blande mig i københavnske forhold. Jeg synes egentlig, det var en meget mærkelig bemærkning. Men jeg vil godt oplyse ministeren om, at jeg er valgt på Vestsjælland. Jeg er født i København. Jeg har boet det meste af mit liv i København. Jeg har også været valgt til Folketinget for København, og, hvad værre er, hr. minister: jeg er fra Østerbro.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at takke for ministerens svar. Ministeren sluttede med at sige, at han ville tage kontakt med overborgmesteren. Jeg håber, at det også indebærer, at ministeren lyttede til det råd, vi gav, om at forsøge at få det lokale engagement med i det. Jeg ved, at overborgmesteren i hvert fald vil være meget positiv over for at få de lokale kræfter engageret i det her. Derfor opfatter jeg ministerens svar som meget positivt.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg samtidig opfatter ministerens svar som en afstandtagen fra de bemærkninger, hr. Bo Kristensen kom med heroppefra, om, at ministeren skulle se bort fra et flertal i Folketinget.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men hr. Hans Hækkerup besvarede ikke det spørgsmål, jeg stillede, nemlig hvad det er, der har fået Socialdemokratiet til at skifte mening, siden hr. Hjortnæs skrev følgende i Politiken den 5. februar:

»Ministeren har beslutningskompetencen. Folketinget kan kun give et råd.«

Hvad er det, der har fået Socialdemokratiet til at skifte opfattelse, siden man nu er medforslagsstiller til en dagsorden med et helt andet indhold?

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Det har jeg nu svaret ministeren på adskillige gange, for siden 1901 har det været således, at det var en forudsætning, at regeringen administrerede i overensstemmelse med et flertal i Folketinget, og det er det, ministeren ikke har gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 32 af Pelle Voigt (SF), Hans Hækkerup (S) og Albrechtsen (VS) (se foran)

vedtoges med 65 stemmer (S, SF, RV og VS) mod 56 (KF, V, CD, KRF og FP).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 130:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af FN-konventionen af 10. december 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).
(Fremsat 10/2 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Hækkerup (S):

Lad mig starte med at sige, at vi i Socialdemokratiet fuldt, helt og ubetinget kan støtte ratifikationen af FN's torturkonvention. Vi mener, der er tale om et meget vigtigt skridt fremad, fordi konventionen er en udbygning og præcisering af det almindelige forbud mod tortur i FN's menneskerettighedserklæring.

Et af de vigtigste fremskridt er konventionens bestemmelser om, at der skal oprettes en uafhængig international komité til at kontrollere konventionens overholdelse. Deltagerstaterne skal rapportere om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre konventionens bestemmelser. Komiteen kan behandle mellemstatslige og individuelle klager over krænkelse af konventionen, og den